

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe der Societeyt Iesv

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 2. Openbaeringe inde kleedinghe van een Dochter, die in een klooster
gonck: Af-keer van sonden.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

der liefde des H. Gheest. Ick vont my mede met haer in dese groote Bruyloft-secst verloren, waer van geheel den Hemel scheen vervult te wesen. Ick kende dese twee Bruyten in't in leyden: Het waeren die twee Dochters aen V. Eerw. bekent, voor de welcke my belast was te bidden: De welcke op dien dagh, met belofte, haer suyverheyt eeuwelijck aen haeren Hemelschen Bruydegom soudent opdraeghen. O geluckige zielen aen de welcke dese gratie verjont wort, ende die van soodaenigen Bruydegom aenveert worden, den welcken Heere, Koninck, Keyser van Hemel ende van Aerde is, die het al is, ende niet en behout voor sijn selven. VWant hy wilt alles mede deelen, ende geeft alles aen sijn getrouwe Bruyt, die in alles een van wille met hem ghewonden wort. Dit wensche ick aen alle Bruyten Christi, door de voorspraecke vande Moeder Godts, die d' aldersuyverste ende klaerblinckenste Bruyt des H. Gheest is: altyt vervult met dien overvloeyenden droncken-maekenden Wijn van haeren Bruydegom: Door wie wy altyt, als door een gote, den overvloedigen Wijn der gratie Godts ontfangen, elck naer sijn ontfangelijckheyt. Och laet ons onse krachten der ziele, ende ons herte altyt open doen, om dien Edelen ende aldersoetsten Bruydegom binnen te laeten, ende met opgerechte krachten onser ziele Godt almachtigh in suyverheyt altyt loven ende dienen.

S. 2. Openbaeringhe inde kleedinghe van eene Dochter, die in een klooster gongh: Af-keer van sonden.

DEn i. Meert wiert sy feer levendigh inden geest ghedreven, om naer de Kercke de Klarissen te gaen, ende aldaer inde kleedinghe van eene Novitie teghenwoordigh te zijn, met opdraght van haer Communie voor dese Novitie. Als de Bruydt inde Kercke gekomen was, met een Crucifix inde handt, ende dit
Cru-

Crucifix uyt haere handen genomen wiert, ende gestelt op den Autaer: sloegh *Agnes* haer ooghen, met eenen minnelijcken in-keer op het voorseyde Crucifix, dese dochter aen Godt bevelende. Ende sagh alsdan, soo haer docht, de geopende sijde des Salighmaeckers, ende sijn Goddelijck herte wijd gheopent als een gloeyende vier: in welck herte sy dese Dochter sagh sitten als in een soet verkoelende badt. Hier voelde *Agnes* sich ontfteken met een droncken-maekkende blydschap, als of sy oock in dat Goddelijck herte geseten hadde. Haer ghedachten speelden op de groote vruchten der gewillighe Cruys-draeghinghe, die ter liefde Christi aengenomen wordt: op de kloeckmoedigheyt der gene die volstandigh onsen Salighmaecker nae-volghen in den wegh die hy voor-ghegaen is, elck naer sijnen roep: maer besonderlijck op de gene die naer 't exempel des Salighmaeckers sich gheheelijck, soo naer ziele als naer lichaem, van alle genegentheden der vergancelijcke dinghen ontblooten, aen haeren Bruydegom vast gehecht zijn, ende in sijn liefde een met hem geworden zijn, in wiens liefde sy, als in eenen seer liefelijcken balssem ghesmolten worden, ende haer selven verliefen. Door dese gepeysen heel brandigh zijnde van dese liefde, seyde sy: *Wanneer sal my verjont worden in dit herte altijd te blijven? Mijn ziele haecckt hier nae soo seer. Maer o Heere, niet dan als't uwe hooghe Majesteijt sal believen. Ick bidde alleentlijck, dat ick u noyt en kome te vertoornen. Haelt my liever terstont van hier, want u te vergrammen soude my onverdraeghelijck wesen. O eeuwich ongemeten goet, liever duysent dooden sterven, als willens ende wetens een daghelijcksche sonde doen; al is 't dat ick dick wils uyt kranckheyt valle. Koninghinne van alles zijt altijd mijn onder-*

*ondersteunsel in alle gevallen : maeckt dat ick staende magh
blijven, ende niet sondighen. Ick d'aldermachtelooste betrou-
we my op uwe hulpe, ende uwen moederlijcken ghenaedighen
bystant, door wie ick alles wederom op-draeghe inden rechten
oorspronck van alles, die sijns selfs eeuwighe op-draegenden
lof eeuwelijck moet blijven. Amen,*

§. 3. *Offert sich aen Godt voor eenen palm-tack, ende Godt
aen haer.*

OP Palmen-Sondagh s'morgens voor de vijfuren
aen den Biecht-stoel sittende, ende haeren toe-
keer tot Godt genomen hebbende, wenschte sy weder-
om ghelijck't voorgaende jaer met ontallijcke ende
onuytsprekelijcke begeerten, naer ziele ende lichaem,
eenen palm-boom te wesen, die met Godt als gesmol-
ten soude worden : voorts dat desen schenck van haer
selven, eeuwig, onverdeelt, onwedertreckelijck
mochte wesen, sonder dat haer ziele of lichaem voort-
aen erghens soude te vinden zijn, dan in Godt als in
sijn eyghen.

Alsdan verthoonde sich Godt in't binnenste haerder
ziele, met dese toe-spraecke: *Ick gheve mijn selven aen
u insgelijcks voor eenen Palm-boom, die eeuwelijck in u sal
blijven.* Door welcke woorden haere ziele met soo
over-groote blyschap overgoten wiert, dat sy dese ge-
steltenisse niet beschrijven en kan. Sy moest groot ge-
welt aen haer selven doen, om d'onverdraeghelijcke
vreught haerder ziele met luyder stemme niet uyt te
roepen: die noch vermeerderde, als sy haeren eeuwi-
ghen gegeven palm-boom inde H. Communie gongh
ontfanghen, ende noch meer als sy dien ontfanghen
hadde. Sy wiert als met ghewelt vande aerde opgehe-

V

ven: